

Szegedi Ítéltábla
Bf.III.24/2018/36.

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Szegeden, 2018. június 5. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján a Bf.III.24/2018. számú ügyben meghozta a következő

v é g z é s t:

A kábítószer birtoklása büntette miatt **vádlott neve** ellen indított büntetőügyben a **Szegedi Törvényszék** 2017. november 20. napján kihirdetett 6.B.506/2017/52. számú ítéletét **helybenhagyja** azzal, hogy

a vádlott legkorábban a szabadságvesztés büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra,

továbbá az elsőfokú eljárás során felmerült 1.042.154.- (egymillió-negyvenkettőezer-egyszázötvennégy) forint bűnügyi költségből 433.811.- (négy százharminchárom ezer-nyolcszáz tizenegy) forintot visel az állam.

A szabadságvesztésbe a vádlott által 2017. november 21. napjától 2018. június 5. napjáig előzetes fogvatartásban töltött további időt **beszámítja**.

Kötelezi a vádlottat a másodfokú eljárás során felmerült 600.171.- (hatszáz ezer-egyszázhetvenegy) forint bűnügyi költségből 139.192.- (egyszázharminckilencezer-egyszázkilencvenkettő) forint megfizetésére, külön felhívásra az állam javára.

Megállapítja, hogy a másodfokú eljárásban felmerült 460.979.- (négy százhatvan ezer-kilencszázhetvenkilenc) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A Szegedi Törvényszék ítéletével a 2016. december 29. napjától őrizetben, majd 2016. december 30. napjától előzetes letartóztatásban lévő vádlott neve vádlottat bűnösnek mondta ki kábítószer birtoklásának büntetében [Btk. 178. § (1) bekezdés 5. fordulat, (2) bekezdés c) pont], ezért 5 év 6 hónap szabadságvesztésre és 6 év Magyarország területéről történő kiutasításra ítélte. A szabadságvesztést börtönben rendelte végrehajtani. Megállapította, hogy a vádlott legkorábban a szabadságvesztés büntetés kétharmad részének kitöltése után bocsátható feltételes szabadságra. A vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztésbe beszámítani rendelte a vádlott által 2016. december 29. napjától 2017. november 20. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt. A vádlottal szemben a nyomozás során lefoglalt és a Magyar Államkincstár Budapesti és Pest Megyei Igazgatósága által Bü.92.581. szám alatt letétként kezelt 2.300 euró, valamint további 61.866.-Ft erejéig vagyonekobzást rendelt el. Mindezeket túlmenően rendelkezett a bűnjelekről, továbbá kötelezte a

vádlottat 608.343.-Ft bünygyi költség megfizetésére, míg a fennmaradó 430.811.-Ft bünygyi költségéről megállapította, hogy azt a Magyar Állam viseli.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen fellebbezést jelentett be az ügyész, hosszabb tartamú szabadságvesztés büntetés és kiutasítás kiszabása, valamint a kábítószer behozatalához eszközként használt személygépkocsi elkobzása végett. A vádlott és védője ugyanakkor egyezően a büntetés enyhítése érdekében terjesztettek elő fellebbezést az ítélet ellen. A védő a fellebbezési nyilvános ülésen kifejtette, hogy a vádlott bűnösségre is kiterjedő beismerő vallomása magasabb szintű volt, mint egy átlagos ügyben, melyre figyelemmel a kiszabott büntetés további enyhítésének lehetne helye. Ezzel összefüggésben - a büntetés enyhítése esetén - indítványozta azt is, hogy az ítéletábla állapítsa meg, hogy a vádlott a szabadságvesztés büntetés fele részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A kiszabott büntetés enyhítését álláspontja szerint továbbá az is indokolta, hogy a vádlott szándéka csak eshetőleges volt, ugyanis az országba behozott kábítószer pontos mennyiségével nem volt tisztában, tudata azt nem fogta át.

A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség képviselője a Bf.320/2017/6-II. számú átiratában a jogi indokolás és a jogszabályi hivatkozások kiegészítése, utóbbiak két ponton történő helyesbítése mellett indítványozta, hogy az ítéletábla a törvényszék ítéletét változtassa meg, a szabadságvesztés és a Magyarország területéről történő kiutasítás tartamát súlyosítsa, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét hagyja helyben azzal, hogy a gépkocsi elkobzására vonatkozó indítványt nem tartotta fenn.

Mind a kiszabott büntetések súlyosítása, mind a szabadságvesztés büntetés enyhítése, illetőleg a feltételes szabadságra bocsáthatóság kedvezőbb megállapítása iránt előterjesztett fellebbezések alaptalanok, egyebekben a főügyészi átiratban foglaltak helytállóak.

Az ítéletábla a Be. 348. § (1) bekezdésében foglaltak alapján a fellebbezésekkel megtámadott ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt felülbírálta, melynek során azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság a büntetőeljárást eljárási szabálysértés nélkül folytatta le, és annak során megalapozott tényállást állapított meg, melyet határozatának alapjául az ítéletábla is elfogadott.

A megalapozott tényállás alapján az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére, és cselekményét is a törvénynek megfelelően minősítette.

Az ítéletábla kiegészítette a törvényszék jogi indokolását azzal, hogy az 1979. évi 25. törvényerejű rendelettel kihirdetett, Bécsben, 1971. február 21. napján kelt pszichotróp anyagokról szóló egyezmény mellékletének I. jegyzéke alapján a delta-9-THC pszichotróp anyag, és a Btk. 459. § (1) bekezdés 18. b) pontja értelmében kábítószernek minősül. Ezen túlmenően a delta-9-THC-t a 66/2012. (IV. 2.) Korm. rendelet P2 jegyzékének 7. pontja is pszichotróp anyagként jelöli meg, míg a kannabiszt ugyanezen rendelet K1 jegyzékének 23. pontja is feltünteteti kábítószerként.

Nem osztotta az ítéletábla azon védői álláspontot, miszerint a vádlott a cselekményét eshetőleges szándékkal valósította meg. Mint azt az elsőfokú bíróság is helyesen rögzítette, a vádlott tisztában volt azzal, hogy személygépkocsijával kábítószer - marihuánát - fog [ország neve] a csempészni, sőt ismeretlen megbízója azt is elmondta neki, hogy körülbelül 20 kg súlyú kábítószer kellene leszállítania. Tekintettel arra, hogy a vádlott által vezetett személygépkocsiban a pénzügyőrök 18.498,92 gramm nettó össztömegű növényi anyagot találtak, megállapítható, hogy a megbízó gyakorlatilag pontosan tájékoztatta a vádlottat az elszállítandó kábítószer mennyiségéről, ekként tehát a vádlott mind a kábítószer fajtájával, mind mennyiségével tisztában volt amikor úgy döntött, hogy azokat Magyarország területére behozza. Erre figyelemmel kétséget kizáró módon

megállapítható, hogy cselekményét egyenes szándékkal valósította meg.

A büntetés kiszabása körében az ítélőtábla további enyhítő körülményként értékelte a vádlott javára azt, hogy a vádlott külföldi állampolgár, aki a magyar nyelvet nem beszéli, melyre figyelemmel a szabadságvesztés büntetés számára fokozott terhet jelent. A másodfokú bíróság észlelte, hogy a törvényszék megemlítette ugyan ezen körülményt akkor, amikor a törvényben meghatározottnál eggyel enyhébb végrehajtási fokozatot állapított meg a szabadságvesztés letöltésére, azonban ennek az enyhítő körülmények között történő felsorolása nem jelent kétszeres értékelést, ugyanis a Btk. 35. § (2) bekezdése a büntetés kiszabásánál irányadó körülményekre tekintettel teszi lehetővé az eltérő végrehajtási fokozat meghatározását.

Az így kiegészített bűnösségi körülmények figyelembe vételével sem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a Btk. 79. §-ában foglalt büntetési célok elérése érdekében - a Btk. 35. § (2) bekezdésének alkalmazásával - a vádlottat börtön fokozatban végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre ítélte. A vádlott mindenre kiterjedő beismerő vallomása mellett különös jelentőséggel bírt a szakértői vélemény által is igazolt egészségi állapota, így elsősorban ezen körülményekkel magyarázható a törvényi minimumot alig meghaladó szabadságvesztés büntetés tartama, melyekre figyelemmel az ítélőtábla sem látott lehetőséget a büntetés lényeges súlyosítására. Ugyanakkor a vádlott terhére megállapított bűncselekmény kiemelkedő tárgyi súlyú, melynek büntetési tétele 5 évtől 15 évig terjedő szabadságvesztés, melynek középértéke 10 év. A jogalkotó tehát ezen bűncselekményt kiemelkedően súlyosnak tartja, ahhoz kiemelkedően súlyos büntetési tételt társít, melyet a bíróságnak is alkalmaznia kell. Mindezekre figyelemmel a törvényi minimumot alig meghaladó szabadságvesztés büntetés további lényeges enyhítésére sem kerülhetett sor, illetőleg erre figyelemmel a törvény kizárja annak megállapíthatóságát is, hogy a vádlott szabadságvesztés büntetés fele részének kitöltését követő napon feltételes szabadságra bocsátható legyen.

Észlelte az ítélőtábla, hogy a törvényszék az ítélet 9. oldalának utolsó előtti bekezdésében tévesen hivatkozott a Btk. 82. § (2) bekezdés c) pontjára, amely helyesen b) pont, valamint a 10. oldal 2. bekezdésében a feltételes szabadságra bocsátás körében - nyilvánvaló elírás folytán - tévesen jelölte meg alkalmazandó jogszabályként a Be.-t, annak helyes megjelölése „Btk.”.

Észlelte továbbá a másodfokú bíróság, hogy a törvényszék az előzetes fogvatartásnak a szabadságvesztés tartamába történő beszámítása vonatkozásában nem hivatkozott a Btk. 92. §-ának (2) bekezdésére, ezért azt pótolta.

Ezen túlmenően észlelte az ítélőtábla azt is, hogy a törvényszék az ítélet 11. oldalának 3. bekezdésében értelemzavaró módon fogalmazott, miszerint a személygépkocsi elkobzását nemzetközi jogi kötelezettség nem zárja ki. A helyes megfogalmazás szerint a személygépkocsi elkobzásának mellőzését nem zárja ki nemzetközi jogi kötelezettség. E körben az ítélőtábla egyetértett az elsőfokú bíróság azon döntésével, miszerint a kábítószer csempészéséhez használt gépkocsit nem kobozta el, figyelemmel arra, hogy a lefoglalt személygépkocsi a vádlott és házastársa vagyontöredékébe tartozó dolog, így az államnak az elkobzáshoz fűződő érdeke a jelen ügyben ütközik a vádlott házastársának tulajdonjogi igényével. Az ítélőtábla a korábbiakban hasonló álláspontot foglalt el a Bf.III.31/2015/17. számú ítéletével is.

Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság mind az ügyész által a vádlott terhére, mind a vádlott és a védő által a vádlott javára bejelentett fellebbezéseket alaptalannak ítélte, ezért az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Észlelte az ítélőtábla, hogy a törvényszék nem a törvénynek megfelelően fogalmazta meg a vádlott feltételes szabadságra bocsáthatóságával kapcsolatos rendelkezését, ezért azt a másodfokú bíróság akként helyesbítette, hogy a vádlott legkorábban a szabadságvesztés büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

Észlelte ezen túlmenően az ítélőtábla azt is, hogy a törvényszék nyilvánvaló elírás folytán tévesen tüntette fel az állam által viselendő bünyügyi költség összegét, ezért azt a rendelkező részben foglaltak szerint helyesbítette.

A másodfokú bíróság a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdései alapján beszámította a szabadságvesztésbe a vádlott által 2017. november 21. napjától 2018. június 5. napjáig előzetes fogvatartásban töltött további időt.

A másodfokú eljárás során 600.171.-Ft bünyügyi költség merült fel, melyből a személygépkocsi tárolásával kapcsolatosan felmerült 139.192.-Ft bünyügyi költség megfizetésére az ítélőtábla a vádlottat kötelezte a Be. 381. § (1) bekezdésére figyelemmel a Be. 338. § (1) bekezdése alapján. Az ezen túlmenően felmerült 460.979.-Ft bünyügyi költség annak folytán keletkezett, hogy a vádlott a magyar nyelvet nem ismeri, így ezen költséget a Be. 339. § (2) bekezdése alapján az állam viseli.

Szeged, 2018. június 5.

Dr. Hegedűs István
a tanács elnöke

Dr. Kiss Dániel
előadó bíró

Dr. Benedek Tibor
bíró

A Szegedi Ítélőtábla Bf.III.24/2018/36. számú végzése és a Szegedi Törvényszék 6.B.506/2017/52. számú ítélete a mai napon **jogerős és végrehajtható.**

Szeged, 2018. június 5.

Dr. Hegedűs István s. k.
a tanács elnöke